

HALIT

Halit to najważniejszy minerał formacji solnych, minerał skałotwórczy skały (kopaliny) zwanej solą kamienną. Jego znaczne nagromadzenia powstają dzięki procesowi ewaporacji, czyli odparowywaniu wody, zachodzącemu w sprzyjających warunkach morfologicznych (odpowiedni zbiornik morski, zatoka lub jezioro) i klimatycznych (optymalnie: klimat gorący, suchy).

Doskonale znanymi cechami kryształów halitu są: regularny, kostkowy pokrój i doskonała, trójkierunkowa, zgodna ze ścianami kryształów, łupliwość. Rzadziej minerał ten tworzy kryształy słupkowe, a wyjątkową formą jego występowania są skupienia włókniste (tzw. „włosy św. Kingi”), powstające poprzez „wyciskanie” halitu z ociosów starych wyrobisk podziemnych (jest to przejaw tzw. halokinezy, czyli innego istotnego procesu, w skali makro odpowiedzialnego za powstawanie wystąpień/złóż soli o formie wysadów).

Halit jest minerałem przezroczystym, ale często wykazującym obecność różnorodnego zabarwienia: różowego (tlenki Fe), szarego (domieszka minerałów ilastych), zielonkawo-brązowego (domieszka substancji bitumicznej), nietypowa jest przyczyna zabarwienia intensywnie niebieskiego (defekty sieci krystalicznej). Halit o ciekawym intensywnie zielonym zabarwieniu pochodzi z kopalni Polkowice-Sieroszowice (KGHM), a jest wynikiem współczesnej (wtórnej) krystalizacji minerału w środowisku bogatym w związki Cu.

W kryształach halitu można niekiedy spotkać różnego rodzaju inkluzje (wrostki) Są to np. ziarna anhydrytu, drobne skupienia minerałów ilastych, a niekiedy kryształki siarki rodzimej. Wyjątkowo ciekawe są inkluzje ciekłe lub ciekło-gazowe – prostopadłościennie przestrzenie wewnątrz kryształów, wypełnione solanką (reliktową wodą z morza, które uległo ewaporacji), niekiedy z pęcherzykiem powietrza.